

Laiuse Koguduse Teataja

Nr. 6 (25)	Ilmub tarvidust mööda.	22. detf. 1939. a. Hind 10 senti.
	Wastutaw toimetaja ja wäljaandja õp. J. Järve Laiuse kirikla.	
9. aastakäik	Au olgu Jumalale kõrges!	

Rahu maa peal...

Au olgu Jumalale kõrges, rahu maa peal, inimestest hea meel.

Luuka 2, 14.

Au, kiitus olgu igawest
Kolmainu Jumalale,
Et tema suurest heldusest
Meid awitanud jälle.
Meist hea meel on Jumalal,
Suur rahupõlw on taewa all,
Kõik waen on oisa saanud.

Nõnda on ewangeelne-luteri kirik laulnud Nicolaus Deciusse sõnadega juba 16. sajandist saadik. J. Hornungi tõlkes on see laul juba 17. sajandi lõpust meile rahwale tuttaw. Laulame seda igal pühapäeval jumalateenistuse algliturgia osas. Ta kuulub meie kirikulaulu raudwara hulka. Selles laulus kajastuvad jõuluõõ inglite koori helinad, inimsoo lootused ja igatsused. Aga on aegasid, kus on raske laulda seda laulu. Niisugusesse ajajärku oleme jälle jõudnud. Tundub, nagu ei oleks õigustift praegu selleks. Kas on „suur rahupõlw taewa all“? Kas on „kõik waen oisa saanud“? Dõse wastupidi: näib et see rahupõlw pole kunagi kaugemal olnud, kui just praegu, kus suured sõjad on laastamas ja häwitamas. Waen ei ole oisa saamas, waid järjest süwenemas ja laienemas. Taewa kõrgustest kostawad küll hääled, terve õhuruum on neist täidetud. Kuid need ei ole rahuhelid, waid waenuhääled, mis kajawad üle maailma. Kaadio, ajakirjandus, sõnalne propoganda ja muud moodjad wahendid kannawad neid kõikjale. Ja kui jälle saabuwad wanad armsad jõulupühad ja inimsüda jõuluewangeliumi kuulutusest uut lootust ja rahu ootist, siis paistab nagu ei oleks maailmas selle kuulutusele enam üldse ruumi. Wiha, waenu ja sõjahüüded matawad enesesse kõik, ka kalli rõõmusõnumi sellest, et Õnnistegija on sündinud ja maailma tulnud kõike häda ja wiletsust kaotama.

Kui astume jõuluõhul küünalde särast walgestatud jumalalotta wõi koguneme kodus särawa jõulupuul ümber, siis kerkitwad meie waimusilmade ette need miljonid sõdurid, kes kaewitutes, walwepostidel wõi wõitlusewäljal wiibima peawad, eemal oma kodudest ja armsatest omastest. Siis mõtleme sõja mõllus purustatud kodudele ja kõigile neile, kes kaotanud on nii palju wõi kogu ni kõik. Mõtleme ja küsime enestelt: miks peab see nõnda olema? Miks ei wõiks inimene rahu ja õnnes elada? Päitese all jatkub ruumi ju kõigile, jatkub sõõd leiba ja õnne! Kas näeme inimese näos Jumala palet, mille järele ta ometi loodud on?

Kuulutusele jõululapsest ei ole inimeste juures tänapäewa maailmas ruumi, samuti kui omal ajal jõululapselgi, kelle ase oli laudas sõimes.

Aga kui küsime, kas on lootat, et maailm sel wiisil õnnelikuks saada wõib, siis ei leia meie peale wastutustundeta ja südametunnistusteta inimeste kedagi, kes seda usuwad. Igale arusaajale on selge, et niisugune tee wiib inimkonda järjest kaugemale õnnest. Aga ometi on inimkond nagu pimeduse wõimuses ja saatankitkude jõudude wangistuses.

Kust tuleb abi?

Wanas Iisraelis tuli ka raskeid sõja ja surwe aegu üle elada. Wiimaks kaotas rahwas wabaduse pikkadeks aegadeks, ega suutnud oma isefetimat riiki jalule seada. Wabastajat ja päästjat loodeti Messiasest. Paljud nägid temas imetaolist kangelast-wõitlejat, kes relwa abil wõidab waenlased.

Sügawamad hinged aga nägid häda ja päästewajadust teisel — waimsel ja kõlbtsel alal. Rahwas wajas nende arusaamise järel kõige pealt wabastajat patu orjusest. Nii on see ka praegu.

Rahwaid ei suuda tõeliselt õnnelikaks teha maapealsed inimestest juhid, kui nad ka on kõige targemad ja osawamad walitsejad ja wäepäältsid. Tõeline kestwa õnne tooja on pärit kõrgemast maailmast. See on meie Õnnistegija ja Lunastaja Jeesus Kristus. Tema tulekust tahawad meile jälle jutustada lähinewad jõulupühad oma ewangeliumiga.

Õh teie, muretsised,
Kes risti kannate,
Ja teie häbaltsed,
Kes walus ägate,
Näid ärge karke:
Waata! Ja sejab ulse ees,
Kes teid wõib rõõmustada
Kui õige abimees.

Valguse ootus.

Jutlus 2. Kr. tulemise pühal 10. detsembril 1939.

Tekst: Rooma 15 4—13.

... Jeesus Kristus on ümberõikamise teenriks saanud Jumala tõe pärast, et vanemate tötusi kinnitada.

Aga paganad on Jumalat tema halastuse pärast austanud, nagu kirjutatud on...

„Isaki juur tuleb ja tõuseb valitsema paganate üle...“

Aga lootuse Jumal täitku teid kõige rõõmu ja rahuga usus, et teil rohkesti lootust oleks Püha Vaimu väes!

Jõulueelne aeg kõneleb meile ootusest ja lootusest. Tänaeski kirjasõnas kõneldakse meile lootusest — kahesugusest lootusest.

Apostel Paulus kirjutab: „Jeesus Kristus on ümberõikamise teenriks saanud Jumala tõe pärast, et vanemate tötusi kinnitada.“ Vanemate tötusest ja juuda rahva lootusest kõneleb ta. See oli rahvuslik lootus, millisena tuleb seda vanemate tötust mõista. Juuda rahvas, arvult väike — kuid sealjuures väga iseteadev, oli minevikus üle elanud häid ning õnnisusrikkaid päevi. Ta oli aga sageli sunnitud olnud jooma kibeduse ning alanduse karikast. Apostel Pauluse ajal pidi ta juba palju aastaid tundma teise vägeva rahva rõhumist. See allasurutud rahvas ootas saabuvat aega, mil ta taas saavutab oma endise hiilguse. Kuningas Taavet, kel juuda rahva arvukate valitsejate hulgast oli kõige õnnelikum käsi, pidi uuesti ellu ärkama ja rajama kuningriigi hiilguses. Kui küll kuningas Taavet ise polnud see, keda loodeti üles tõusvat, siis pidi selle töö lõpule viima keegi tema järeltulijatest. See lootus, mis sel ajal oli väga elav, aitas seda rahvast nii mõnigikord surmast ja hävimisest päästa.

Tuletame meelde enesegi minevikku. Meie rahvuslik lugulaul kõneleb meile, kuidas meie muistne kangeline Kalevipoeg pidi oma elu jätma. Jõest läbiminekul tema oma mõök raius läbi ta jalad. Ühes tema surmaga kustus ka rahva iseseisvus. Kuid Kalev pole surnud, ütleb meie lugulaul. Ta on ainult allmaailmas vangis. Saabub aeg, mil ta vabaneb ja ühes temaga ka rahvas uuesti vabaks saab. Ei oleks meie aastasadade kestel püsinud ega vabaks saanud, kui meil poleks olnud seesugust lootust.

Igal rahval on oma lootus. Praegusel ajal paljud maailma rahvad seisavad küsimuse ees, kas on neil küllalt jõudu, et homme veel püsida ja kas on neil küllalt usku paremasse tulevikku, et kord veel end sirgu ajada, kui nad on võitluses teistele alla jäänud.

Kuid apostel kõneleb meile veel teisest, suuremast, kui seda on rahvuslik ootus. See teine ootus on veel

valusam ja veel teravam, millega igal üksikinimesel tuleb kokku puutuda. Kas on maailmas veel õigust, rahu, armastust, või valitseb ainult see, kel on enam jultunud meelt ja tugevam rusikas kui teistel? Rahu, õiglust, armastust, seda ei ihka ainult ümberõigatu ega pagan juuda rahvas, ega kreeklane vaid kõik maailma inimesed rahvuse ja usu peale vaatamata.

Kristus tõi valgust omaaja vaevatud ja koormatud inimestele. See valgus ulatub läbi aastasadade meienegi. Sellest valgusest on osa saanud vähemalt väliselt kõik maailma rahvad. Meil pole enam orjust. Riikide seesmine elu on korraldatud paremini ja ehk õiglaseminigi kui kunagi varem. Kuid seesmiselt ei saa inimsugu kunagi küllalt valgeks. Ei ole senini maailmast kadunud kurjus, vägivald, ülekohtus.

Kui Kristus on toonud valgust, siis ei ole ta inimsugu uueks loonud. Tema tuli kui igivanade inimsoo soovide täitja ja hädast päästja. Ta kehasas eneses inimsoo rahu- ja õigusepüüdeid ja andis suuna inimeste tumedale igatsusele. Inimese seisukord, kes on öösel külmaga metsas eksinud, kus ta küll teab, et metsal on lõpp ja seal lähedal soojad majad, kuid teed ta ei leia, on masendav. Kui aga tee on teada ja siht on kindel, kuhu poole ta püüab, siis ööpimedus ega ka kiskjad loomad ümberringi teda ei kohuta.

Jeesus on saanud maailma valguseks. Kuigi inimesed sellele valgusele päris lähedale ei jõua, siis on see valgus inimeste püüdeid juhtinud ja neile läbi pimedada metsa teed näidanud põlvest põlve. Inimene võib komistada ja maha langeda. Kui tal aga siht on silme ees, siis tõuseb tema jälle ja jätkab teekonda, kuni Jumal talle päevi annab. Kel aga sihti ei ole, see langeb ega tõuse enam.

Sellepärast ütleb apostel: „Lootuse Jumal täitku teid kõige rõõmu ja rahuga usus, et teil rohkesti lootust oleks Püha Vaimu väes!“ Aamen.

P. S.

Koguduse elust 1939. a.

Aasta 1939 hakkab lõpule jõudma. Veel mõned päevad ja meie astume lahkuva aasta viimsesse õhtusse. Pilku tagasi heites aasta möödunud päevadesse ei saa meie teisti, kui tõstame länumeeles oma pilgud Jumala poole, kellelt abi tuleb ja kes oma abiga meie ligi on olnud. Ilma Tema abita ei oleks meile seda antud, mis meile osaks on saanud selgi aastal.

Kõige pealt täname oma Taevast Isä, et ta meie rahvale on kinkinud rahupõlve, samal ajal, kus nii mitmed rahvad on kistud olnud hävitava sõja keerisesse. Samuti täname Jumalat, et ta meilt ära ei ole võtnud oma Sõna kuulutamist, vaid ikka meiega kannatanud on ja meid ikka veel õndsakstegeva eluvee allikas ootab.

Jumala abiga oleme sel aastal oma jumalakojas korrapäraselt ära pidada võinud jumalateenistused. Suurematel pühadel ja soodsamatel aegadel on osa-

ülesande kog. korraldamise alal selgitada, kui palju on koguduse piirkonnas leigeid ja üksikõikseid liikmeid. See andis tulemusi ja aitas kaasa sidemete uuendamiseks kirikuga nii mitmelegi.

Selle tulemusena korraldati 4. juunil ka täiskasvanute leer. Selgus ka, et paljud kog. liikmed olid toomata jätnud oma laste ristimisetähed, mille tõttu nende kohta kogudusel andmed puudusid. Ikka veel on mõnede juures märgatä kalduvust viivitamiseks ristimistähete toomisel ja ka leerist osavõtmisel. Majanduslikest ettevõtetest olgu nimetatud Naiskomitee poolt korraldatud loteriid 24. juunil, millest sissetulek läks kalmistu uute värvavate muretsemiseks. Loterii õnnestus hästi Naiskomitee agaruse ja koguduse liikmete toetuse tõttu. Samuti õnnestus ka Siimusti kalmistu komitee loterii 11. juunil.

Tähtsamatest sündmustest koguduse elus olgu meeletuletatud Siimusti kalmistuhuone nurgakivi pa-

E. E. L. K. Laiuse koguduse
kirikuvanemad ühes
õpetajaga.

I rida (istuvad): J. Seinoja, V. Simberg, J. Tooming, õpetaja J. Järve, K. Tootsas, A. Alekand, J. Vool.

II rida (seisavad): H. Vahtra, M. Tropka, E. Velling, V. Kütt, K. Lani, Kr. Rähn, J. Karu, N. Lindmäe.

võtt jumalateenistustest rahuldav olnud. Koguduse liikmetele tuleb meelde tuletada, et nende kõige esimeseks kohustuseks oma kiriku ja koguduse vastu on korrapärane ja järjekindel osavõtt jumalateenistustest. Ärgu jäägu selleks ootama üksi suuri pühi ja tähtsaid sündmusi. Pühapäeva pühitsemine jätab mõnelgi pool soovida. On neid, kes pühapäeva tööst oma elule õnnistust ootavad. Elu aga õpetab, et pühapäevadöö kedagi haljale oksale ei vii. Ikka saab tõeks Issanda sõna, et kes Jumalariiki ja tema õigust nõuab, sellele antakse seda kõike pealegi. Jumalateenistuse pidamisel on õpetajale juuni kuust saadik abiks olnud kand. P. S ä r g a v a, kes oma prooviaega õpetaja juures peab. Külaleiba on toonud vikaarõpetaja E. H i i s j ä r v (7. V, 25. IX piiblipühäl ja S. P e e d e l Villakveres), õp. E. P e t e r s o o — Jõelähthemest — 2. juulil noortepühäl ja samal päeval vabõhujumalateenistusel Reasveres.

Oma õpetaja on väljaspool oma kogudust jutlustanud 7. mail P u h j a s juubelijumalateenistusel, Võidupühäl 23. juulil J õ e l ä h t m e s vabadussamba pühitsemisel, 16. juulil P a l a m u s e l laulupäeva puhul, 27. aug. J ü r i s eestikeelse piibli 200-a. juubeli jumalateenistusel, oktoobri kuul T a r t u - P e e t r i s noorte palvenädala puhul ja 17. dets. Tudulinna Rahu-koguduse uue kiriku pühitsemisel, millest ta osa võttis. Aasta algul said kirikuvanemad (võõrmündrid)

nek 11. juunil ja koguduse aastapäeva jumalateenistus 20. aug.

Suve lõpul alanud Euroopa sõda ja sellest tingitud sündmused ja üldine olukord ei võinud oma mõju avaldamata jätta ka meie kodumaa kiriku ja koguduste elule. Ühest küljest mitmet laadi välise elu suurenevad raskused mõjuvad pidurdavalt kahtlemata koguduse elu arengule, kuid teisest küljest tõsised ajad panevad inimesi mõtlema sügavamate eluküsimuste üle ja loovad eeldusi usuliseks tõusuks ja eluvuseks. Vist võime meiega oma koguduse elus nende tundemärkide ilmsikstulekut tähele panna, nagu see ka mujal ilmsiks tuleb.

Suurte sündmuste keerises õpime nägema inimese jõuetust ja rahvaste abitust oma saatuse kujundamisel. Kõigevälise Jumala kätes on meie elu ja saatus. Imetaoliselt ja armulikult on Tema meid saatnud ja hoidnud selgi aastal. Tema kätte usaldame end ka tuleval aastal.

Aasta lõpul ülen südamlikku tänu kõigile, kes meie koguduse elu on Jumala abiga kannud ja aidanud edasi viia: juhatusetele, nõukogule, kirikuvanematele, naiskomiteele, rohkearvulistele sõpradele, ja kõigile koguduse liikmetele!

Soovin armsale kogudusele rõõmsaid jõulupühi ja Jumalast rohkesti õnnistatud uut aastat!

Õp. J. Järve.

Uueks piiskopiks prof. Dr. J. Köpp.

14. dets. s. a. valiti rõhuva häälteenamusega ainsa kandidaadina E. E. L. K. piiskopiks prof. Dr. J u h a n K õ p p. Teade sellest valimisest võeti üle maa suure rahuldusega ja poolehoiduga vastu. Erilist rõõmu ja headmeelt tunneb selle valimise üle Laiuse kogudus, kelle hingekarjaseks piiskop J. Köpp on olnud 13^{1/2} aasta jooksul ja kes oma endist õpetajat armastama ja austama on õppinud. Olgugi et piiskop J. K õ p p juba 17. aasta eest meie koguduse õpetaja kohalt lahkus, ei ole sidemed tema ja meie koguduse vahel katkenud. Ta oli kuni ülikooli kog. õpetajaks saamiseni edasi meie koguduse liikmeks ja on sageli külastanud meie kogudust ja igatsusega oodatud külal-leiba toonud. Piiskopp J. K õ p p on ka pikema uurimistöö viljana avaldanud „Laiuse kihelkonna ajaloo“, mis on väärtuslikuks ja ainulaatseks teoseks sellel alal ja on üldist tähelepanu ja tunnustust leidnud.

Laiuse kogudus on tõsise tänuavalduse märgiks oma end. õpetajale J. Köpule tema 60. a. sünnipäeva puhul 1934 a. sügisel annetanud kuldristi, mille üleandmine toimus pidulikul jumalateenistusel kirikus 18. nov. 1934. a. meie kog. õpetaja poolt. Jumalateenistusele järgnes pidulik koosviibimine ühises peolauas seltsimajas, kus peeti südamlikke kõnesid ja mis osavõtjatele unustamatu mulje jättis.

„Laiuse kihelkonna ajaloo“ ilmumise järel avaldas kogudus oma tänu ja lugupidamist prof. Dr. J. Köpule tema küllakutsumisega ja ühise koosviibimise korraldamisega 15. veebr. 1938. a., mil puhul talle üle anti auaadress koguduse poolt. Mõlemist pidulikest sündmustist võttis osa ka proua M. K õ p p.

Loodame, et seni püsinud lähemad sidemed ei katke ka edaspidi, kuigi meie end. õpetaja prof. Dr. J. K õ p p on nüüd valitud kiriku kõrgema juhi auväärsele kohale.

Õieti võime küll avameelselt tunnistada, et õpet. prof. J. K õ p p on ikka meile ja meie kogudusele suurimaks autoriteediks olnud ka ilma piiskopi tiitlita. Uuele kõrgele ametikohale valimine ainult kinnitab, et meie seisukohti ka terve kirik jagab.

Veel mõni sõna valimiskogu koosolekust.

Valimispäev algas jumalateenistusega Toomkirikus kell 10 homm. Peale jumalateenistust siirdusid valimiskogu liikmed Börsisaali, kuhu kogunes 501 valimiskogu liikmest 390 liiget.

Eelmisel õhtul õp. J. J ä r v e juhatusel peetud valimiskogu liikmete eelkoosolekul otsustati kandidaadiks ülesseada prof. Dr. J. K õ p p ja esitada ühiselt sellekohane ülesseadmise esitamiskiri, millele Valimiskoo-oleku alguseks anti juba 206 allkirja.

Koosoleku avas palvega ja juhatas kirikuhooldaja õp. J. V a r i k. Koosoleku rakendamise järel, kus õp. J. Järve poolt ettepanud koosseisus valiti mandaatkomisjon ja häältelugejad, kuhu sai teiste hulgas ka meie kog. nõukogu esimees A. R e i a l, asuti päevakorra tähtsama punkti — piiskopi valimise — juure.

Õpetaja J. J ä r v e esitas kandidaadiks prof. Dr. J u h a n K õ p p u ja andis koosoleku juhatajale üle ka kandidaadi nõusoleku allkirja ühes vajaliku tunnistusega, nagu see valimiskorras ettenähtud ja 206 valimiskogu liikme poolt allakirjutatud esitamiskirjaga.

Praost A. K õ ö g a r d a l — Keilast — seadis üles teiseks kandidaadiks Tallinna Kaarli õpetaja A. S o o m r e.

Kandidaatide hääletamisel anti 384 kehtivaks tunnustatud häälest prof. Dr. J. K õ p p u poolt 321 häält ja õp. A. S o o m r e poolt 63 häält. Kuna kandidaadiks ülesseadmiseks on tarvis vähemalt 1/4 koosolejate häälest ja teine kandidaat A. S o o m r e lähedaltki seda arvu ei saanud, jäi ainsaks ülesseatuks kandidaadiks prof. Dr. J. K õ p p. Valimiskorra järele on ettenähtud, et kui ülesseatakse üksainus kandidaat absoluutse enamusega ja Vabariigi President vastava seaduse alusel ei nõua uute kandidaatide ülesseadmist, tunnustatakse ülesseatud kandidaat piiskopiks valituks.

Tehti koosolekule lõunavaheaeg. Pärast vaheaega teatas koosoleku juhataja, et Vabariigi President ei nõua uute kandidaatide ülesseadmist, mille järele prof. Dr. Köpp tunnustati piiskopi ametisse astunuks alates 14. dets. 1939. a. kell 17.30.

Koosoleku juhataja õp. J. V a r i k pöördus tervitussõnadega uue piiskopi poole paludes talle Jumala õnnistust.

Piiskop prof. Dr. J. K õ p p vastas omalt poolt südamliku kõnega. See oli tema esimene kõne piiskopina, mis sügavalt haaras kõiki kuulajaid.

Kaasakiskuv ja meelejääv silmapilk järgnes valimistulemuste teatavaks tegemise järel. Terve 400 meheline kogu tõsis auavaldusteks püsti ja laulis võimsalt koraali „Oh võtkem Jumalat suust südamest nüüd kiita“... Paljude silmis oli näha pisaraid. Niivõrd haarav ja mõjuv oli see hetk, mis jääb küll unustamatuks muljeks kõigile osavõtjatele. Valimiskogu liikmed õnnitlesid südamlikult uut piiskopi. Samuti on kogu avalikkus talle sooja poolehoidu avaldanud.

Ka Laiuse kogudus tervitab südamest piiskop prof. Dr. J. K õ p p u ja soovib talle Jumala õnnistust!

J. J.

Niirikuvanemate (vöörmündrite) töökord.

- R. Toofas — 1. jaan., 24. weebr.
 H. Wabtre — 14. jaan., 24. weebr.
 M. Tropka — 6. jaan., 25. weebr.
 A. Meland — 1. jaan., 11. weebr.
 J. Karu — 7. jaan., 18. weebr.
 J. Tooming — 14. jaan., 24. weebr.
 A. Känfel — 21. jaan., 11. weebr.
 J. Seinoja — 28. jaan., 25. weebr.
 W. Simberg — 21. jaan., 24. weebr.
 J. Wool — 7. jaan., 11. weebr.
 K. Nähn — 14. jaan., 18. weebr.
 K. Tarma — 1. jaan., 24. weebr.
 W. Kütt — 14. jaan., 4. weebr.
 E. Welling — 14. jaan., 4. weebr.
 A. Lani — 6. jaan., 25. weebr.

Jumalateenistused

1. jaan.—25. weebr.

U u e l a a s t a l 1. jaan. kell ½11 hom. jt. Laululehed.

Kell 4 p. I. Jõgetva selfsimajas jumalateenistus. Laululehed. Muusikafoor. Õp. J. Järve.

M e l j a p., 4. jaan. Jõgetva selfsimajas kell 4 p. I. jõulupuu.

R o l m e l u n i n g a p., 6. jaan. jt. Jutlus cand. P. Särkata.

P ü h a p., 7. jaan. jt. Cand. P. Särkata.

" 14. jaan. jt. armulauaga. Õp. J. Järve.

" 21. jaan. jt.

" 28. jaan. jt. armulauaga.

" 4. weebr. jt.

" 11. weebr. jt. armulauaga.

" 18. weebr. jt.

E. W a b a r. a a s t a p., 24. weebr. jt. Laululehed. Muusikafoor.

P ü h a p., 25. weebr. jt. armulauaga.

Pühadeaegsed jumalateenistused

4. K r. t u l. p ü h a l., 24. detf. kell ½11 hom. jt. armulauaga. Piht õp. Järve, jutlus cand. P. Särkata.

Kell 5 p. I. jõuluõhtu liturgiline jumalateenistus kirikus. Õp. J. Järve. Laulufoor. Laululehed.

I J õ u l u p., 25. detf., kirikus kell ½11 jt. Laululehed. Muusikafoor. Jutlus õp. J. Järve.

Kell 5 p. I. Jõgetva selfsimajas jumalateenistus. Laulul. Muusikafoor.

II J õ u l u p., 26. detf. jt. Jutlus cand. P. Särkata.

P ü h a p., 31. detf. kell ½11 jt. armulauaga. Piht õp. J. Järve. Jutlus P. Särkata.

Kell 5 p. I. wana-aasta õhtu jumalateenistus armulauaga. Õp. J. Järve ja cand. P. Särkata. Laulul. Laulufoor.

U u e l a a s t a l, 1. jaan. 1940. a. kell ½11 jt. Jutlus õp. J. Järve.

Jõsand ütleb: Sellepäraast nüüd igaüks, kes neid minu sõnu kuuleb ja teeb nende järele, seda pean mina mõistliku mehe sarnaseks, kes oma koha kalju peale on ehitanud. Amen. (Matt. 7, 24).

Armulaud sel aastal veel ainult 3 korda.

Nagu jumalateenistuste katvast näeme, on Jõsanda armulaud sel aastal ainult veel 3 korral: 4 Kr. tul. pühäl ja 31. detf. hommikul ja wana-aasta õhtusel jumalateenistusel.

Loodekatvasti kasutavad paljud koguduse liikmed neid viimseid võimalusi tänawu veel osa wõtta armulaust. Armulauale kirjutamine kantseleis igapäew.

Koguduse sündmustik.

R i s t i t u d (järg)

66. Juhana Kriisa. 67. Aive Mängi. 68. Waite Letten. 69. Ants Joonas. 70. Hilja Jõesäär. 71. Ilmar Rääf. 72. Urve Jõesäär. 73. Ilmar Sun. 74. Elja Draste. 75. Udo Masur. 76. Jaan Dts. 77. Hilja Kaseorg.

L a u l a t a t u d (järg)

August Mägi ja Anna-Helene Malm. Eduard Steinhau ja Helene Weldmann. August Rannu ja Helgi Tamm. Woldemar-August Suits ja Helmi-Rosine Kuff. Ernst Boff ja Amanda Puusepp. Otto Welling ja Elfriede Johanson. Jüri Waldmaa ja Elli Põdra. Johannes-Friedrich Kruuleht ja Maria Jõgi. Anton Reial ja Reet Wälja. Walter Möll ja Linda Pärn. Otto Rahn ja Ailde Rahn, sünd. Brückel.

S u r n u d j a m a e t u d (järg)

93. Julius Wellberk. 94. August-Rudolf Mann. 95. Hilda Maidla. 96. Mikkel Wilde. 97. Ann Mänd. 98. Leopold Kuff. 99. Marie Asper. 100. Kat Soom. 101. Alfred Lueheinam. 102. Johannes Bloom. 103. Elfriede Jõesäär. 104. Leenu Palm. 105. Mari Arju.

L e e r i s t ä i n u d j a õ n n i s t a t u d

10. detf. 1939. a.

1. Martin Braun. 2. Richard Käll. 3. Karl Männiste. 4. Aleksander Bloom. 5. Erich Saareall. 6. Ilmar Saluste. 7. Ilmar Sun.

R. Sutt'i trükikoda

JÕGEVAL, Suur t. 57

Valmistab igasugu TRÜKITÖID soodsate hindadega.

„Laiuse Koguduse Teataja“

ilmub ka tuleval aastal
endisil kujul.

Aasta tellimishind ühes kättesaatmise kuld-
dega 60 senti. Tellida võib kantseleist või
kohapealsetelt tellimiste vastuvõtjatelt. — —

Tellimiste vastuvõtjaid palutakse tellimised
ära anda hiljemalt 1. jaanuariks. — — —

Mitmesugust.

Titanic'u hukumline.

Ühel külmal pühapäeval 1912. aastal hukkus maa-
ilma selleaja suurim laev „Titanic“ oma esimesel rei-
sil. Laev oli ehitatud tugevam ning parem kui ükski
enne seda. Enne laeva väljasõitu kirjutati ajalehtedes
ja räägiti seltskonnas, et seda ei suuda oma teelt kõr-
vale sundida ükski taevane ega maapealne võim.
„Isegi Kristus ei suuda seda põhja vajuda lasta,“ kir-
jutas üks ajaleht. Laeva küljele — alla poole vee-
joont oli maalitud meetrikõrguste tähtedega: „No God
— no Pope“ — s. t.: see laev ei vaja Jumalat ega
paavsti. Mõnikümme tundi pärast väljasõitu mul-
jus jäämägi laevakeresse suure augu just nende sõ-
nade kohalt. 1800 reisijast uppus ligi 1600. Laev
vajus kiiresti sügavusse.

Ambrosius ja Theodosius.

Ristusuline Rooma keiser Theodosius I oli lask-
nud mässu puhul Tessaloonika linnas hukata üle 7000
inimesi. Ka paljud süütu pidid jätma elu. Kui ta
varsti sellejärele tahtis osa võtta avalikust jumalatee-
nistusest ja püha õhtusöömaajast, astus talle kiriku
lävel vastu piiskop Ambrosius ja ütles: „Ärge lisage
juba tehtud patule veel uut, et teie julgete pühast
söömaajast ebaväärikalt oss võtta!“ Keiser püüdis
end pattu teinud kuningas Taveti eeskujuga vaban-
dada, kuid Ambrosius vastas: „Võtke eeskujuga tema
kahjatsusest, nagu te tema patust olete võtnud!“ Ja
seal paendus vägev keiser kiriku pühaduse kaitseja
ees. Ta loobus kõigest oma toredusest. Kaheksa kuu
jooksul ei ilmunud ta usklike hulka ja kahjatses
siis avalikult, kirikus rahva ees oma pattu. Enne
pidi ta aga riigis maksvat seadust muutma, nõnda et
surmaotsust võidi alles 30 päeva pärast otsusetege-
mist täide viia.

Jõuluõhtu Tiibetis.

Kuulus maadeavastaja rootslane Sven Hedin oli
õudnud kesk lumiseid Tiibeti mäeahelikke, kui saa-

bus jõuluõhtu. Mehed retketel, nagu tema ei tunne
pühi.: kõik päevad on täis ühtviisi täis kibedat tege-
mist. Kuid seda jõuluõhtut otsustas ta pühitseda nii-
hästi kui see oli võimalik. Oma varustuse hulgas
leidis ta mõnikümme põlemata jäetud küünlaotsa.
Need asetas ta kummulipööratud kasti põhjale ja süü-
tas põlema. Kutsunud kokku kõik oma pärismaa-
lastest teenrid, eemaldas ta siis oma telgi eesriide.
Imestunult vaatasid tiibetlased seninägematud valguse-
sära... Siis võttis ta piibli ja luges neile nende
omas keeles jõuluevangeeliumi. Paganausuliste imes-
tus ja rõõm oli suur. Sven Hedinile jäi aga see jõulu-
õhtu karges mägestikus unustamatuks.

Jõulupund vanadekodudes.

20. dets. õhtul oli S a d a l a valla vanadekodus
Sadala Maanaiste Seltsi korraldusel jõulupuu vanadele.
Jõulukõne pidas õp. J. J ä r v e. Vanadele jagati
pakikesi vajalikke tarbeainetega, milleks ka õpetaja
vaesteannetustest toetust annud.

22. dets. korraldati jõulupuu Laiuse valla vanade-
kodus Koguduse Naiskomitee poolt, kus õpetaja jõulu-
kõne pidas. Vanadele annetati samuti pakikesi. Van-
nad olid rõõmsad ja tänulikud, et neid meeles peeti
ja nende hallisse elusse jälle üks valgusekiir paistis.

Jõulupuu vaeslastele ja lastele lasterikastest perekondadest Jõgeval.

Koguduse Naiskomitee korraldusel on Jõgeva selt-
simajas 4. jaanuaril kell 5 p. l. jõulupuu vaeslastele
ja lastele lasterikastest perekondadest. Eelmiste aas-
tate eeskujul on Naiskomiteel kavatsus lastele jagada
pakikesi mitmesuguste tarvikkude asjadega. Kuna
meil on rohkel arvul abivajavaid lapsi, palun kõiki,
kel võimalik, helde käega annetada. Annetusi võta-
vad vastu proud M. A s p e r ja K a r u s o o Jõgeva
linnas ja pr. P i l l Jõgeva mõisas. Nendele tuleb ka
end ülesanda neil, kes soovivad annetustest osasaada.

LAIUSE ÜHISPANK

Laiusel, Sootaga, telef. 8

OMAS MAJAS

Võtab raha hoiule makstes kõrgemat hoiuprotsenti.

Annab laene mitmesuguste kindlustuste vastu.

Toimetab kõiki pangaoperatsioone.

Pank on avatud: igal teisipäeval kl. 10—14,
teistel äripäevadel kl. 12—14.

Panga juures K.-S. EESTI esindus

JUHATUS

Jõulupuud koolides.

Olevail andmeil oli ka tänava kõikides koolides jõulupuud koosviibimised jõulukohaste kõnedega ja laste ettekannetega. Õpetaja võttis osa ja pidas vajaliku kõne jõulupuudel Sadalas, Kantkülas ja Jõgeval.

Lapsed hoolitsegem oma vanemate eest!

Üks vana ema tuli minu juure ja kurtis läbi pisarate: „Jõulud on liginemas, kuid olen puuduses ja hädas. Küsisin abi oma läste käest, kuid need ütlevad ära, pahandavad ja seletavad, et neil ei ole enesetegi midagi. Ometi nad teenivad, kuid joovad oma palga ära. Riidu ja tüli on nende juures õige tihti. Ma kasvasin üles viis last. Nüüd aga lapsed põlgavad mind ega hooli minust. Mis pean ma abitu ja vana inimene tegema?“

Kahjuks on niisuguseid lapsi rohkesti, kes ei hoolitse oma vanemate eest. Need on tänamatud ja südamedetud inimesed. Ometi nõuab Jumal meilt neljandas käsus, et meie oma isa ja ema austama peame. Ainult need võivad loota Jumala õnnistusele elus, kes oma kohustusi vanemate vastu täidavad.

Aidaku Jumal, et ka eelseisvate jõulupühade kütilde säras ja soojuses sulaks jää külmades südames! J. J.

Jõulud.

Jõulud on kristlikule maailmale rahu ning rõõmu pühadeks. Lapsed ootavad igatsusega nende pühade lähenemist. Kuid ka vanad saavad nagu uuesti lapseks, kui nad jõuluõhtul särava puu all osa võtavad ja mõtlevad oma lapsepõlvele. Jõuluõhtu on kõige suuremaks ning kallimaks pühaks aastas. Samuti on teised kristlikud rahvad jõuluõhtut ja jõulu pühi väga kalliks pidanud.

Jõulu pühi on pühitsenud juba vanad rahvad enne Kristust. Saksa rahva eelkäijad, vanad germaanlased, nõnda samuti kui palju teised rahvad, pühitsesid meie

aja järele arvates 22 detsembrist kuni 6 jaanuarini kaheteistkümnepäevase jõulupühade perioodi — päikese ja ärkava looduse võitu pimeduse ja talve üle. Roomlastel oli see püha surnute ning „võitmatu päikese“ püha, mis pidi tühtlasi inimestele meelde tulema kadunud, kuid kord uuesti saabuvat kuldset rahu põlve. Neil päevil kaunistati elumajad haljaste kuuse või elupuu okstega, valmistati mitmesuguseid maiusroogi. Jõulusid Kristuse sündimise päeva tähistamiseks pühitseti esmakordselt 354. aastal. Nõnda on jõulud kõige nooremad pühad teiste suurte kristlikkude pühade kõrval.

Vennad?

Kõik inimesed vennad
Aadama ajast ju.
Ja kahju, et ei praegu,
Aeg selles muutust too.

Kõik inimesed vennad.
Ei sest me peasegi,
Ehk kõigest hingest soovin,
Et oleks teisiti.

Veel venna nimi keelel,
Kuid hinges „venna“ vaim —
Üksteisele on vennaks,
Kui Aabelile Kain.

Elupuu.

Ühenduses jõulu pühadega on endisel ajal tekkinud palju ilusaid legende. Nõnda kõneleb meile üks vaga jutt:

Jumal andis paradiisi aia elupuu edasi Noale, kes valmistas sellest oma laeva aluspalgi. Hiljem sai sama palk Salomoni templi aluspalgiks. Imelisel viisil juhtis Jumal sündmuste käiku nõnda, et ka sõim, milles Jeesus puhkas oma esimest und, oli valmistatud samast puust. Ja viimaks pidi ta oma elugi maailma eest jätma paradiisi aiast pärit oleval ristil.

*Rõõmsaid jõulupühi ja
õnnerikast uut aastat!*

JÕGEVA ÜHISPANK
JÕGEVA MAJANDUSÜHISUS

Karl Kaselo

SAAPAKAUPLUS

Jõgeval, Suur t. 15, telef. 96.

Jaan Kuusk

VALMISRIIETE ÄRI

Jõgeval, Ühispanga majas, telef. 86.

Peeter Sarapuu

Nahaparkimise tööstus — Jõgeval, Turu t. 15

Pargib

pastla-, pinsoli-, rangi-, rooma-, päälis- ja voodrinahku, juht (must, kollane) saapasääri, päänahku ja igasugust saapa materjali.

Rebase-, tuhkru-, orava-, lamba, koera- ja kassinahku mitmes värvis.

KROOMNAHA parkimise tööde vastuvõtt. — OSTAB: Paju- ja kuusekoori kõrgema päevahinnaga.

Tunnustatud töö.

Vastuvõtt iga päev.

Hinnad võistluseta.